

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

BEYKOZ KUNDURA İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Yıllardır en gayri sihi şartlar altında, hemen hemen hiç bir sosyal hakları olmadan çok düşük ücretlerle çalıştırılan Beykoz Deri Kundura işçilerinin geçtiğimiz ay başlattığı aktif mücadeleleri sürmektedir.

İşveren, toplu iş sözleşmesinde işçilerin talep ettikleri maddelerin hepsini reddetmişti. İşçiler bunun üzerine işvereni çeşitli şekillerde protesto etmeğe başlamışlardır.

Yenileşme daha güçlü

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri ve kundura işçilerinin mücadelesi geçtiğimiz günler daha da güçlendi. Beykoz kundura işçilerinin, kızılçesme işçilerinin mücadelesi daha yüksek boyutlara ulaştı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri - kundura işçilerinin mücadelesinin yükselmesi, haksızlıklar, yolsuzluklar, kanunsuzluklar altında inleyen işçilerinin sesi olan YENİLEŞME'ye daha da küç kattı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri ve kundura işçileri mücadele içerisinde çok daha açık ve seçik olarak sendika ağalarının kimler olduğunu, kimin işçiden, kimin işverenden yana olduğunu görmektedir.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; bu sayısından itibaren kızılçesme'li deri işçileri arkadaşlarla birlikte çıkarılıyor. Bu YENİLEŞME'yi daha güçlü, daha örgütlü kıldı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; Bu gün Beykoz ve Kazlıçeşme ama yarın bunlara Beyoğlu'nun, Çarşıkapı'nın deri ve kundura işçilerinin katılması kaçınılmazlaştı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; mutlaka ve mutlaka bir dönem sonra yenileşme Erzurum'dan, İzmir'e, Antep'e kadar uzanan Deri ve kundura işçilerinin sesi olacaktır.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; doğrudan doğruya Deri ve Kundura işçilerinin verdiği paralarla yaşamakta, herşeyinde işçi sınıfına inanmakta ve güvenmektedir.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; ekmek kavgamız, iktidar kavgamızdan ayrılmaz inancıyla mücadele yürüten, toplumun can damarının, beyninin, öncüsünün İŞÇİ SINIFI olduğuna inananları, tarih her geçen gün doğrulamaktadır.

YENİLEŞME

Bir ayı aşkın zamandır «Üretim ortalama %60 - 70 oranında düşük» olarak sürmektedir.

Beykozlu işçiler mücadelelerini tam bir kararlılık ve yiğitlik içinde sürdürmektedirler. İşveren işçilerin birliğinden ürkmüş ve zora başvurmoğa başlamıştır.

İşçilere içme suyu yerine dere suyu içirtmiş, işçilerin telefonlarını kestirtmiştir. Şimdilik 10'u işçi, 4'ü işveren vekili durumunda olan memur adliye verilmiştir.

Kendi beceriksizliğini, işçiye yıkmak isteyen bu zihniyet işçilerin kararlı tutumu sonucu muvaffak olamamıştır.

Yine bu ayın 8 inde ödenen işçi aylıkları ekseriyle yarıya düşük ödenmiştir, ki neticede bu arkadaşların aylıkları asgari ücretin altına düşmüştür.

Mevcut **ASGARI ÜCRET KANUNU'NUN 10 uncu maddesi** şöyledir:

«İşçilere, saptanan asgari ücretlerden düşük ücret ödenemez.

Görüldüğü gibi, işveren kanunun bu açık emrini çiğnemekten kaçınmamıştır.

İşveren istediği kadar baskı yapsın, istediği kadar gözdağı versin, bütün bunları Beykoz işçileri boşa çıkaracaktır.

Çünkü; BEYKOZ DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİ ARTIK HAKLARINI BİRLİK İÇİNDE VE MÜCADELE YOLUYLA ALINACAĞINI KAVRAMIŞLARDIR.

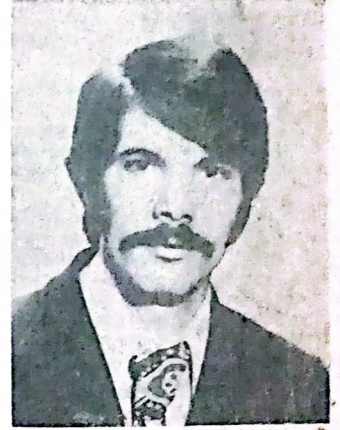
Kazlıçeşme'de İş cinayetleri protesto edildi

7 Kasım Cuma günü saat 12.15 sıralarında bir grup işçi arkadaş, Muammer arkadaşımızın bez üzerine çizilmiş portresiyle beraber İşverenler Sendikasına doğru yürüyüş geçtiler, yol boyunca işçi arkadaşların katılmasıyla grup büyüdü.

İşçi arkadaşlar hep bir ağızdan şu sloganları haykırıyorlardı. «İş yerinde güvenlik», «İşçiler birleşine», «Kahrolsun faşistler»

Kortej işverenler sendikasının önüne gelince, işçi arkadaşlardan biri tarafından yapılan kısa bir konuşmayla iş yerlerinde güvenlik tedbirlerinin alınması gerektiği ve bu hareketin bir uyarı olduğu vurgulandı. Muammer Bilgiç arkadaşın anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra, işçi arkadaşlar Deri-İş sendikasının önüne kadar yürüyerek dağıldılar.

AKAN KANLAR KURUR MU, İŞÇİ SINIFI DURUR MU?

Muammer Bilgiç Arkadaşımızı Kaybettik.

Kazlıçeşmede Yusuf Eryılmaz Deri fabrikasında çalışan Muammer Bilgiç arkadaşımızı pazar günü bir iş cinayeti sonucu kaybettik.

İşçi sınıfı Yiğit bir neferini daha kaybetti.

Tüm işçi Sınıfının yakınlarının başı, sağ olsun. Muammer Bilgiç evli ve iki çocuk babasıydı, 1947 yılında Gönen'de doğmuş ve gönen'de büyümüş, sonra yıkılsı Kazlıçeşme cennetine gelip çalışmaya başlamıştı. Fakat, kârlarından başka hiç bir şey düşünmeyen Kazlıçeşme cellatları yani bizlerin kaniyle, canıyla beslenip günden güne büyüyen büyüdüğüde azgınlaşan parababaları öldürdüler onu.

Bu yüzden Nazım Artuç gibi Muammer Bilgiç gibi nice yiğit arkadaşları kaybettik. Bir çok arkadaşlarımız da sakatlanarak suyu sıkılmış limon kabuğu gibi kapı dışarı edildiler.

Olay, 2 Kasım Pazar günü saat 15 sıralarında, Muammer arkadaşın pervaneleri çeviren motorun ucundaki mile takılmasıyla meydana geliyor, fabrikada yalnız olduğu için kurtarmıyor kendisini ve üç buçuk saat kadar mile takılı vaziyette dönüyor, ve ölü olarak saat 18.30 sırasında bulunuyor.

Canazesi yakınları tarafından 3 Kasım Pazartesi meileketi olan Gönen'e gönderiliyor.

Anısı mücadelemize güç katın...

Olayı şöyle yargıladık.

Suç: Bütün Fabrikalarda olduğu gibi Yusuf Eryılmaz Deri fabrikasında da iş güvenliği için yeter tedbir alınmıyarak, bir işçinin ölümüne sebebiyet vermek.

Suçlu: Sömürü Düzeni (olayımızda patron Yusuf Eryılmaz)

Ceza: Bir gün mutlaka verilecektir.

SARI SENDİKACILIK NEDİR?

Sık sık duyduğumuz bu sendikacılık anlayışını iyice bilmek görevimizdir. İşçiler olarak kendi meselelerimize kendimiz çare bulma gücüne erişmeliyiz. Aksi halde bu hayat şartlarında daha da yoksullaştık kaderimiz olacaktır.

Sendika deyince neyi anlıyoruz? Önce bir bunu bellerim. İşçilerin çalışma şartlarını, daha iyi yaşama şartlarına ulaştırmaları için meydana getirdikleri birliğe sendika diyoruz. Özel ellerde birikmiş sermaye karşısında işçilerin kendilerini korumak amacıyla kurdukları sınıfsal birliktir sendika. Çünkü patronların azgın saldırısı karşısında işçilerin tutunacakları ilk daldır sendika. Patronlar karşısında başı dik durabilmenin ilk şartıdır sendika.

Patronların sürekli olarak büyümeleri ancak işçilerin sömürülmeleriyle mümkündür. İşgücü satın almayan, yani emrinde işçi çalıştırmayan hiç bir kişi (dolaylı veya dolaysız) patron olamaz. Aksini söyleyen yalan söylüyor demektir. Hal böyle olunca Patron zengin olmak için daha çok işçi sömürmeye, işçide bu düzende hiç olmazsa daha iyi hayat şartlarına ulaşmak için ücret artırmaya gayret gösterir. Bu düzende istese de istemesek de gerçek böyledir. Patronlar düzeni (Kapitalist düzen) var olduğu sürece de bu iki kutup arasında kavga (ürkselerde söyleyeceğiz) sınıf kavgası devam edip gidecektir. İşte bu kavganın ilk basamağında işçilerin saf tuttuğu örgütlerdir sendika. Yani anlatıldığı gibi bir zorunluluğun ürünüdür sendika.

Bildiğimiz bir meseledir ama yine biraz açıklatalım.

İşçiler yığınlar halinde iş güçlerini mal-mülk sahibi sınıflara satarlar. Ve makinayı fabrikaya getirip koyan, ham maddeyi getirip koyan patron, aynı onun gibi işçiyi de alır fabrikaya koyar. Burada makina işleten, ham maddeyi işe yarar hale sokan işçiler patronlara kâr kaynağı olurlar.

Bir çok kapitalist ülkede olduğu gibi ülkemizde de işçiler fabrikaya girenken (patronlar tarafından satın alınırken) belli pazarlıklara otururlar. Bunun adına Toplu sözleşme diyoruz. Toplu sözleşmeler sonucu biz işçiler patronla anlaşırız. Onlara şu kadar sene, şu kadar saat, sana şu ücret karşılığı çalışırız diyoruz. İşte

bu anlaşmaları biz sendikalarımız aracılığıyla yaparız. İşgücümüzü satarken elimizdeki silahı sendika. Eğer işçiler olarak silahı işçilerin hedeflerine doğrultmazsak kaybeden işçiler olur. İşte bu silahın hedefe doğrultulmaması, işçiyi hedef alması zanatına SARI SENDİKACILIK diyoruz. İşçiler olarak sarı sendikacılık zinciriyle bağlı olduğumuzu hep toplu sözleşme dönemlerinde fark ederiz. Toplu sözleşme dönemlerinde işçilerin tek yumruk oluşunu patron hoş karşılamaz. İster ki kendi arabasının düdüğünü çalınlar olsun karşısında. Ve sessiz sedasız atsinlar imzayı olsun toplu sözleşme. Patron, işçilerin kendi çıkarları uğruna mücadele veremeyecek kadar zayıf oldukları zaman kendi adamlarına hemen bir sendika kurdurtur. Yine kurulmuş işçi sendikalarının sınıf bilincine ulaşmamış yöneticilerini de satın alarak SARI sendikalar haline getirir. Bu aşamadan sonra patron sarı sendika ikilisi ustaca işçileri nasıl daha çok sömüreceklerini hesap ederler.

Peki bu SARI SENDİKACILIK sadece Türkiye'de mi vardır? Değil. Çünkü kapitalizmin (Patronlar düzeninin) var olduğu her ülkede aynı oyun işçi sınıfına oynanır. Patronlar işçiyi uyutma politikasında, yeni metodlar buldukça da kendi sınıflarından olanlara bu metodları aktarırlar. Örneğin yurdumuza SARI sendikacılığın girmesi böyle olmuştur. AMERİKALI işadamları Türkiye'de ki iş adamlarına bu mesleği öğretmişlerdir. Sınıfa ihanet edecek bir avuç söze işçiyi de eğitime tabi tutmuşlardır. Çağımızda sermaye dünya çapında kök saldığı için işçinin işgücünü ucuzla kapatma taktiklerini de dünya çapında yerleştirmeye çalışırlar. Çıkarları bunu emreder. Bizim gibi geri ülkelerde bunların kötü taktikçileri halâ işçi sınıfının baş belası durumundadırlar.

Sarı sendikacılık anlayışının temelinde işçiye danışmadan, ona söz hakkı tanımadan işçi adına patronlarla anlaşmak yatar. İşverenlerle dost olmak, onlardan akıl almak hususlarında ustadırlar. Her nedense işçiyi hor görme, tepeden bakma alışkanlıkları vardır. Onlar için işçi gibi yaşamak zuldür.

Sarı sendikacılık anlayışına göre işveren etmek kapımızdır. Patronlar olmazsa bizlerin aç

kalacağını söylerler. Hiç düşünmek istemezler neden patronların işçi çalıştırdığını. Hiç düşünmek istemezler, hep işçilerin çalışmasına neden patronların mal ve mülklerinin artmasına nedenini. Durmadan işçilere üretimi arttıran diye tavsiye ederler. İşçiler haklı talepleri uğruna kavga vermeye başladılar mı, işveren ağzından başlıklar konuşmaya. Ve işçilerin ekme kavgalarından öderi kopar.

Düzenin değişmesinden de nedense rahatsız olurlar. Rahatları kaçacakmış gibi olurlar. İşçi sınıfının toplu sözleşme masalarında kurtuluşunu belirtilirler. Oysa bizler biliriz ki sömür zulüm düzeni değiştirilmeden işçi sınıfına kurtuluş yolu açılmaz. Ve yine biz biliriz ki bu işçi sınıfı ve emekçi sınıflar omuz omuza c

Sarı sendikacılar işçi-işveren dostluğu baş savunucularıdır. İşveren beyin işçi gönür dir derler. Fakat her nedense işveren, demokratik hakları için direnişlere baş vuran işçilerin zerine polis panzer- işveren beslemesi kafası faşistleri postalayınca yani beyin vücudadırınca sarı sendikacılar susmayı tercih eder. Elbetteki bizler böyle olaylardan iyi dersler reniriz. Hem de bir daha unutulmamak üzere.

Sarı Sendikacılar işçilerin politikayla uğramalarını belirtirler, politika yapmak sırtı karnı tok adamların haracıdır derler. Baldırların işi değildir diye fetva verirler. Ama kileri mal-mülk sahibi sınıfların partilerinden pe mentoya girmekte sakınca görmezler. Şu sıy u sormak gerekir. Ne zamandan beri işçiler lehine işverenler gayret sarfetmekte? Ne mandanberi toklar açları düşünür oldu?

Sıraladığımız bu işçi düşmanlığını örneklerle çoğaltabiliriz. Örnekler çoğaldıkça bizzat ümin ortasında olan bizler daha da bilinçleniruz. Her gün her yerde sarı sendikacılık cirlerini kıyoruz.

Türkiye'de SARI sendikacılığın bayrakğını yapanın TÜRK-İŞ olduğunu biliyoruz. T iş'in bilinçli işçi eylemleriyle giderek yıkılm olduğunu da biliyoruz.

Çünkü işçiler olarak unutmamak üzere reniyoruz. Kanımız, canımız pahasına hayc öğreniyoruz.

ÇALIŞTIĞIMIZ İŞYERLERİNİ TANIYALIM :

Bu yazımızda bir zamanlar Kazlıçeşmenin en büyük deri fabrikası olan, 530 işçi arkadaşımızın çalıştığı Derkon'u kısaca anlatalım.

Fabrika, Tabakhane ve Konfeksiyon olmak üzere iki bölüm. Fabrikada günde 3500 adet koyun derisi işlenmekte ve bu işlenen deriler konfeksiyonda kesilip dikilerek, ceket olarak dış memlekete ihraç edilmektedir. Edilmektedir diyoruz, çünkü; fabrikadaki işçi sayısı 530 dan 150 işçiye indigi halde, Derkon A.Ş. üretimi düşürmedi. Bu gelişimi kısaca anlatalım.

16 Temmuz tarihinde konfeksiyonun makina bölümünde 40 kişilik bir grup işçi, Belgrad kapıda açılan atölyeye geçti ve Fason patron (İkinci elden iş yapan patrona verilen isim) olarak da zamanın ünlü sendikacısı (Genel kurula merkez yönetim kuruluna alınmış) aynı zaman da fabrika baş temsilcisi Ruhl Eruçar seçildi, yanınada göstermelik sekiz ortak verildi. Atelyedeki tezgâh, makina ve lüzumlu avadanlıklar Der

DERKON DERİ VE KONFEKSİYON A.Ş.

kon A.Ş. den götürüldü, hatta Mali İşlere bakacak memur dahil.

Yine Sabri usta diye birinin fason patronluğu altında Marmara Ereğlisinde büyük bir atelye açıldı aynı şekilde avadanlıklar ve uzman işçiler Derkon'dan götürüldü.

7 Kasım 1975'de yeni kurulan iki atelye aynı şekilde lüzümlü avadanlıklar Derkon'dan götürüldü, bir kısımda uzman işçi götürüldü böylelikle 530 işçi 150 işçiye düştü.

Yeni atölyelerde çalışan işçi arkadaşlar her türlü sosyal haklardan mahrum ve düşük ücretle çalışıyorlar. Çalışma sistemlerinde şöyle, Derkonda işlenip, kalıplara göre kesilen deriler Fason atölyelerde dikilecek, tekrar Derkona gelecek, kontrolden geçtikten sonra balyalanıp Sam Amcaya (Amerikaya) gönderilecek. Bu sistemle maliyet düşecek, kar oranı bir misli artacak.

İşte Derkon Deri ve Konfeksiyon A.Ş.'ninde sömürü, bu tür usullerle artırılmaktadır.

DERİ LÜKS'DE DİRENİŞ

Kazlıçeşme'deki Deri Lüks işyerinde, bir işçi arkadaşın işten atılması üzerine işçiler direnişe geçmişlerdir.

Türlü oyunlarla direnişi kırmak için çabalayan işveren Deri-İş sendikasıdan ilgilenen yöneticilerin ilgisizliği ve yazılı bir protokol yapmama yüzünden direnişi kırmıştır.

Ve işten atılan arkadaş haricinde biri temsilci olmak üzere 3 kişiyi daha atmıştır.

Deri Lüks işçileri ise mücadeleye kararlı olduklarını, mücadelelerini birlik içinde sürdüreceklerini bildirmişlerdir.

Arkadaşların olayları teferruatıyla anlatan bir mektuplarında, mektuplar köşemizedir.

DERİ KUNDURA İŞÇİLERİN SESİ: YENİLEŞME SAHİBİ: GÜLTEN BÜYÜK / YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ADNAN AŞLAN / YÖNETİM YERİ: BEYKOZ, YENİ İŞÇİ EVLERİ NO: 7 / DİZGİ - BASKI: MURAT MATBAACILIK KOLL. ŞTİ. / FIATI: 50 Krş. / BASKI TARİHİ: 17/KASIM/1975 YIL: 1 SAYI: 5

İŞ KANUNU

İş kanunu konusunda yazılacak, söylenecek çok şey var. Ancak gözlerimizi biraz gerilere bu kanunun çıkarıldığı günlere çevirecek olursak işçi sınıfı bazı gerçekleri daha iyi görecektir, kavrayacaktır. Şimdi uygulamada olan 1475 sayılı iş kanunu çıkarılmadan önce 3008 sayılı iş kanunu yürürlükte idi. Ve 31 yıl bu kanun yürürlükte kalmıştı. Şimdiki kanun pek küçük değişikliklerle ve numarası değiştirilerek bu eski kanundan doğmuştur. Üstelik bazı maddeleri dahada ağırlaştırılarak. Buna şaşmamak gerek. İşverenlerin temsilcileri ile dolu olan bir meclisten işçi sınıfı lehine kanun çıkmasını beklemek en azından safiye olur. Sınıf bilincinden yoksun olmaktır. Ancak bu kanun işçi sınıfı düşmanlarının daha iyi tanınmasına olanak sağlayan bulunmaz bir belgedir. Bu kanun hem patronları hemde onların en yakın işbirlikçileri olan işçi sınıfı düşmanları satmış sarı sendikacıları da tanımamıza bulunmaz bir belge niteliğindedir. Çünkü bu kanunun çıkarılışında mecliste bulunan patron milletvekillerinin yanı sıra, TÜRK-İŞ kademelerinde yer alan sarı sendikacı milletvekillerinde leyhte oy kullanmışlardı. O gün mecliste çoğunluğu oluşturan partiler: AP — CHP — CKMP — MP — YTP — GP idi. AP bu kanun teklifini getiren parti idi. TÜRK-İŞ'li, ADALET PARTİSİ milletvekilleri de mecliste işçi sınıfına ihanetin eşsiz örneklerini verdiler. CHP bu kanun teklifi karşısında tarafsız tavır takınarak, özel sektörü kırıcı bir davranışta bulunmak istemedi. Diğer partilerde hepsi birden bu kanunun kabulü konusunda oy kullandılar.

BU KANUN İŞÇİYE NE GETİRDİ NE GÖTÜRDÜ?
Kabaca cevaplandırmak istersek, işçi sınıfına hiç bir şey getirmede ama patronlara çok şey getirdi. Götürdüğü birşey yok. Zaten varolan kötü oluşturu için, işçi sınıfı elde ettiği haklarını kolay kolay vermiyeceği için birşey götürmeyeceği açıktır.

GELELİM BU KANUNU TANIMAYA

Kanun birkaç kelime ile özetlenecek olursa: düşük ücret ve kötü iş şartlarına kanunla pek itimallir bir biçimde imkanlar tanınmış. En önemli işverene biz söz ile bütün işçiyi sokağa atma yetkisi alenen verilmiştir. Biz gazetemizde bundan böyle bu anti, demokratik iş kanunu maddelerini sırayla ele alacağız. İşçi sınıfı aleyhine olan her yanını teşhir edeceğiz.

İŞ KAZALARI SÜRÜYOR

Kazlıçesme'de iş kazaları artık olağan hale gelmiştir. Parababası patronlar «kâr», «daha çok kâr» emelleri sonucu işyerlerinde güvenlik tedbirleri alınmamaktadır. Geçtiğimiz günlerde Muammer arkadaşımızın ölümüyle sonuçlanan haric bir çok iş kazası olmuştur.

Bunlardan bizim tespit edebildiklerimiz şunlardır:

Fethi Dulos işyerinde, çalışırken Kemal Koçtunar arkadaş elini tulumla makinasına kapırmış şimdilik çalışamaz durumda.

Bohor Menda iş yerinde, çalışan Kazım Ünal arkadaş elini sıkma makinasına kapırmış eli bilekten kesilmiş.

Derkon konfeksiyon fabrikasında, çalışan Ali Köstek arkadaş Makinadaki elektrik kaçağına kapılarak şok geçirmiş ve 15 gün hasta yatmak zorunda kalmıştı.

Kaza geçiren arkadaşlara iyi dilekler temenni ederiz.

DUYURU

ASGARİ ÜCRETLERDEN DOLAYI BEYKOZ DERİ-KUNDURA İŞÇİLERİNİN AÇMIŞ OLDUĞU MAHKEMENİN İLK DURUŞMASI YAPILMIŞTIR. İŞVERENİN AVUKATI GELMEMİŞTİR. DURUŞMA 21.OCAK.1976 TARİHİNE BIRAKILMIŞTIR.

YALANCININ MUMU

İşverenin 5. Kasım. 1975 tarihli 71 sayılı taahhüdünü aldık okuduk.

Tamim «kıymetli işçi arkadaşlarımız» diye başlıyor. İş yerimizin milletin malı olduğunu söylüyor.

«Tahriklere kapılmayalım» diyerek devam ediyor. Ve en sonunda, toplu sözleşme zamlarına mahsuben, «durumu müsait olanlara» 3 aya karşılık 750 TL. avans verelim diyerek bağlıyor. Tabii mücadeleyi bırakmamız şartıyla.

Bunların hepsi iyi hoş, sadece bazı eksiklikler var. Bize «arkadaşlarımız» diyor, şimdiye dek davranışları hiç bir zaman arkadaşımız olmadığını göstermişti.

Diyecek ki; işyerimiz milletin malı (ki biz işyerinin kimin malı olduğunu gazetemizin 4 üncü sayısında belirtmiştik) Peki, işçi kimin malı? İşverene göre sadece işyeri milletin malı oluyor da, o işyerini çalıştıran kıymetli emekleriyle a-yakta tutan bizler acaba kimin malıyız?

«Tahriklere kapılmayın» diyor. Bu olayların başlangıcına döndüğümüzde hakkımız olan ücret ve sosyal hakları isteyen biz işçilerin yüzüne alayla gülenler tahrikçidir. Bizlerin haklı taleplerini reddedenler tahrikçidir. İsteklerin hiç biriki kabul etmeyip uyuşmazlık kuruluna gönderenler tahrikçidirler.

Eksik kadro çalıştırıp, tam kapasite isteyenler tahrikçidir. Bu olaylara tahrikçi arayanlar, kendi yönetim hatalarına baksınlar. «Durumu müsait olanlara» 750 lira vereceklermiş o da bizim toplu sözleşme haklarımızdan kesilecek.

İşçiyi durumu müsait olan ve olmayan diye ikiye bölmek isteyenlerin bize arkadaşlarımız diye hitap etmesi gülünç oluyor.

VATAN MİLLET SAKARYA EDEBİYATIYLA İŞÇİYİ UYUTMA ZAMANI ÇOKTAN GEÇTİ. DERİ KUNDURA İŞÇİLERİ DE MÜCADELE YOLUNU SEÇTİ.

ZAFER BİRLİK İÇİNDE MÜCADELE EDENLERİN OLACAKTIR.

Beykoz Deri — Kundura'dan
Bir grup işçi

DERİ LÜKS İŞÇİLERİ SESLENİYOR

Bizler kapitalizmin en azgın, en ilkel, en vahşi sömürü çarkı altında Kazlıçesme cehenneminde ekmek mücadelesi uğruna ezilen ve sömürülen Deri Lüks işçileri olarak, Türkiye işçi sınıfına ve onun bir parçası olan Deri işçisi arkadaşlarımıza sesleniyoruz.

Deri Lüks işvereni de tüm işverenler gibi, Türkiye işçi sınıfının kani ve canı pahasına kazandığı hakları yani işgüvenliğini, sendikall haklarımızı, iş teminatını engellemeye çalışıyorlar.

Bizler, işverenin baskı uygulamalarına, kanunsuz davranışlarına kolektif hareketle karşı koymanın gerektiğini biliyorduk. İşte bunun için ilk aşamada Fazla mesai yapmama kararı aldık.

İşçilerin haklarını almak için birlik ve beraberlik içinde olduğunu gören ve bundan ür-

işçi mektupları

YETER ARTIK UYANDIK

Bütün dünyada ve memleketimizde her geçen gün çalışanların, emekçi halkımızın ve biz işçilerin üzerindeki baskı gün geçtikçe artmaktadır. Bu da bize şunu ispatlıyor. Çünkü en büyük güç bizdedir. Biz işçilerin birleşerek vereceğimiz mücadeleye hiç bir kuvvet karşı koyamaz. İşverenler ve şimdiki mevcut sarı sendikalar işçilerin bilinçlenerek haklarını aramalarına engel olmak için ellerinden geleni esirgemezler. İşçinin uyanması, bütün çevrilen dolapların ortaya çıkması demek, el ele, gönül gönüle sürdürdükleri saltanatlarının yıkılması demektir. Bunun için her yerde olduğu gibi fabrikamızda da, işveren üzerimizdeki baskıyı gözle görülür şekilde arttırmıştır. Özel emirler vermek, adam uyutmak, telefonları söktürmek, işçilerle şahıs, şahıs uğraşarak özel yasahtıları ile ilgilenmek, (Yanlış anlaşılmasın bu ilgilenme işçiyi hakettiği ücreti, emeğinin karşılığını vererek insanca yaşasın diye değil, işçiyi ailesi ile birlikte hayvanların bile lâyık olmadığı bir şekilde yaşatmak için uğraşmaktadır.) Beş dakika bile yerinden ayrılp, tuvalete gitmiş olsan bu çalışmıyor diye cezalandırmaya, «burası devlet fabrikasıdır, yaptığınız her hareketin zararı devleteredir» diyen bu kokuşmuş düzenin kötü niyetli idarecileri, her fırsatta bizlere tamimlerle fabrikanın zarar görmemesini söylerken kendi şahsi menfaatlerini daima ön plana aldıkları açık bir şekilde ortadadır.

Özel işlerini yaptırarak iş fabrikasının işlerini bırakıp şahıs çalıştıran işverenler vatansever pozlarına bürünüp, hakkının, emeğinin karşılığını isteyen bizlere «kötü niyetli» diyen ve her türlü baskıyı tatbik eden bu zihniyet kendi tarafını kendisi yapmaktadır.

Alın terimizin, emeğimizin, hürriyetimizin üstüne çöreklenmiş, uyanıp silkinmemizle yok olmamak için tutunacak dal arayan, Devlet imkanlarını babalarının çiftliği gibi kullananlara, tüm işverenlere, patronlara ve sarı sendikacı durumunda olanlara, işçiyi satanlara hadlerini bildir-menin zamanı çoktan gelmiştir. Yazımı aşağıdaki mısralarla bitiriyorum.

«BUNLAR BİR DAHA GERİ DÖNMEMEK ÜZERE YIKILIP GİDECEKLER, VE ELBETTEKİ ARKADAŞ ELBET, DOLAŞACAKTIR ELİNİ KOLUNU SALLAYA SALLAYA.

DOLAŞACAKTIR EN ŞANLI ELBİSEYLE İŞÇİ TULUMUYLA BU GÜZELİM MEMLEKETTE HÜRRİYET...»

GÜLTEN BÜYÜK
Beykoz Kundura Fabrikası

ZONGULDAK'TA ÖLDÜRÜLEN İŞÇİLERİN ANISINA

ÖLÜLERİMİZ BİLE EŞİT DEĞİL

Geçtiğimiz günler içinde yurdumuz Viyana ve Paris elçilerinin öldürülmesiyle çalkalandı. Hepimiz bu vatandaşlarımızın öldürülmesi karşısında derin üzüntü duyduk.

Başta Hükümet olmak üzere bu işi yapanlara lanet yağdırdı. Radyolar, gazeteler, televizyonlar olayı

en ince ayrıntılarına kadar öğrenmeye çalıştılar. Bunları yadırgamadık, yalnız aynı günlerde bir 13 işçi kardeşimiz de ölmüştü. Bu ölen kardeşlerimizi üstelik kendimiz öldürmüştük. Ne hikmetse hiç bir yetkili hükümet ağız olayın ayrıntılarına girme gayreti göstermedi. Hiç kimse bu ha-

bere fazla ilgi göstermedi. Çok küçük bir haber lütfen bazı gazetelerin sütunlarında yer aldı, o kadar.

Fakat biz işçiler bütün dikkatimizle olaya ilgi duyduk. Ölen kardeşlerimiz bizim bir parçamızıydı çünkü. Unutmadık bu 13 kardeşimizi. Ekmek parası uğruna yer altından kömür çıkarıp bu arkadaşlarımızı milyonların israf ettiği, milyonların aydınlığı kömür için hayatlarını kaybettiler.

Soruyoruz şimdi. BİZ İNSAN DEĞİLMİYİZ? NEDEN BİZİM ÖLÜLERİMİZ KARŞISINDA KAYITSIZ KALINIYOR? NEDEN İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI TEDBİR ALINMIYOR? NEREDE SENDİKACIYIZ DİYE CAKA SATANLAR? NEREDE İŞÇİLERİN MİLLİ SERVET OLDUĞUNU SOSYETE TÖRENLERİNDE SÖYLEYENLER?

FAKAT ARTIK ÖĞRENİYORUZ. ÇALIŞANLARA ÇALIŞANLARDAN GAYRISININ DOST OLAMAYACAĞINI. ÖĞRENİYORUZ ARTIK BİZLERE BİZLERDEN BAŞKASININ ÇARE BULMAYACAĞINI. SADECE ÖĞRENİYORUZ, ÖĞRENMEK İSTEMEYENLERE DE ÖĞRETECEĞİZ.

İŞ KAZALARI MI, İŞ CİNAYETLERİ Mİ?

- İş kazaları; Patronların, işyerlerinde fazla masraf olmasın diye gerekli emniyet tedbirlerini almadıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların kârlarını daha fazla arttırmak isteği ile işçiyi gücünün üstünde üretim yapmaya zorladığı için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilerin teknik ve mesleki eğitimlerine, maliyetli yükselteceği gerekçesiyle önem vermediği için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçileri eskiliğinden dolayı

tehlikeli olan makina ve aletlerle çalışmaya zorladıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.

- İş kazaları; Patronların, fazla masraf olur diye işyeri sağlık koşullarını yerine getirmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, daha çok dikkat isteyen işyerlerinde çalışan işçilerin saatlerini azaltıp, düzeltmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilere verdikleri ücretlerin yeterli gıda ve besini alamayacak kadar düşük olduğu için İŞ CİNAYETLERİDİR.

MADEN İŞÇİLERİ

-Maden ocaklarına doğururken çocuklarını analar ölülerin sancısıdır çektiler, güneşi görmeyen şafakta alınlarında fenerler yedi kat yerin dibine inerler maden işçileri kanalları açar kolları tünelleri açar kolları yerin altında yerin altında şehirler yerin üstünde şehirler kururlar kollarıyla yerin altında nehirler yerin üstünde nehirler dururlar terleriyle kazmayla kazdıkları ocaktır maden ocakları sıcaktır eriyen beyindir ezilen beden madendir çıkardıkları tükürdükleri maden

MADEN

göçür olur toprak kayar su basar

ve patlar grizu kollar kopar kör olur gözler kulaklar sağır gözler kömürün karasını ağlar alınlar kömürün karasını terler yerin altında erler yerin üstünde erler

kan kemik ve etle barikatlar kuruyorlar geleceğe yürüyorlar dillerinde gerçeğin türküsü :

varolmanız için yokolmanız için işte bundan gü işte bundan işte dünden işte yarın

yarınlar bizim olacak incek usanç perdeleri yüzlerden geleceğin ışığıyla aydınlanacak ak istekle söylenecek iştüğüleri gürlü parmaklar örerken yorulmayacak adımlar yürürken yorulmayacak gözler görürken yorulmayacak süt sağır gibi mersedem sonu gelsin demeden ÇALIŞANLARIN ÜLKESİ OLACAK ÜLKEMİZ ÇALIŞANLARIN DÜNYASI OLACAK DÜNYAMIZ

OZAN TE

Başarılı Toplu Sözleşmeleri Bilelim

MADENİ EŞYA KOLUNUN EN İYİ SÖZLEŞMESİ:

RABAK

Sözleşmeyi imzalayan sendika DISK'e bağlı Maden-İş sendikası, Sözleşmeyle sağlanan haklar da şunlardır:

Sözleşme, 1975 Haziranından 1977 haziranına kadar geçerli olmak üzere, iki seneliğine imzalanmıştır, Gündeliğine alınan zam 1. sene 40 TL, 2. sene 40 TL olmak üzere iki seneliğine 80 TL'dir.

Askari ücret 56 TL ya çıkarılmış, Çalışma saati ise 48 saatten 45 saate düşürülmüş fakat ödeme 48 saat üzerinden olacak.

İkramiye her üç ayda 1 maaş olmak üzere yılda 4 defadır. Ayrıca 500'er TL bayramlarda harçlık olarak ödenecek, iş programı tamamlama ödentisi olarak her yıl 3750 TL. ödenecek. Senelik izin ücretleri % 50 zamla ödenecek ayrıca 1500 TL izin harçlığı verilecek.

Kıdem tazminatları bir seneliğe 30 gün yevmiye tutarında ve % 50 zamla ödenecek (yanlı 45 gün üzerinden). Diğer sosyal yardımlar da şöyledir: Evlenme 1000 TL, doğum 750 TL, üyenin ölümü halinde yakınlarına 6000 TL, yakınlarının ölümü halinde üyeye 1000 TL, çocuk parası 50 TL, tahsil yardımı ilk okula 100 TL, orta okula 125 TL, liseye 150 TL, üniversiteye 300 TL'dir. Yakacak yardımı 1500 TL. ayrıca hergün kaliteli ve doyurucu nitekte 15 TL değerinde bir öğün yemek verilecektir.

Toplu sözleşme 500'ü İstanbul, 150'si İzmit işyerinde çalışan 650 işçiyi kapsıyor.

İKTİSADİ DEVLET TEŞEKKÜLÜNDEN BİR ÖRNEK

SEKA

Yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çalışmakta olan 8.000 işçi a TÜRK-İŞ'e bağlı SELÜLOZ-İŞ sendikasını yapmış olduğu sözleşme aynen yayınlıyoruz.

Amacımız Beykoz Deri-Kundura Fabrikasında az da olsa «biz dem sektörünüz, onun için zam alamayız» diyenlere yeniden düşünmeyi öğettir.

Bilindiği gibi sözkonsu sözleşme SEKA işyerlerinde yapılmıştır. SEKA ise İKTİSADİ DEVLET TEŞEKKÜLÜDÜR.

Maddeler:

Ücret zammı: 1. yıl 5.00 kuruş (saatte), 2. yıl 4.00 kuruş (saatte) Kıdem zammı 8 kuruş (saatte), yıllık ikramiye 3 maaş, yakacak 8000 lira, cenaze yardımı 500 lira 3 gün izin, doğum yardımı 500 3 gün izin, nakil ücreti günde 4 lira her işçiye, yemek parası günde 15 ra, çocuk parası 50 lira, tahsil parası ilkökul 200 lira, ortaokul 300 TL, yüksek okul 500 lira.

Ayakkabı, elbise, hastalık yardımı, evlenme yardımı, yağurt, göz minatu, gaz tazminatı, kreş, primlerde artış, kendi arzusu ile ayrılana günlük tazminat gibi haklarda da büyük artışlar olmuştur. 1975 yılının şanlı sözleşmelerinden birini yapmış SEKA...